

нещо за къщата. Удържат ми част от заплатата. Оставах с малко пари, трябва да платя в яслата, детския дом, ток и вода, и да караш, и всичко. Но се справях там някак си, Бойчо доста се издигна в Съюза, доста медали и награди зема, доста ни помогна през тия години, прекарани в Съюза, доста напреднахме нали, доста получаваше той там. Беха малки децата, първият път като тръгнахме да пътуваме, беше ни страх, със самолета. От една страна ме беше е страх, хем за децата, хем за мене. Боже, викам, как ще бъде това, досега никога не съм се качвала на самолет. Как ще се справим? Ако не ни чака на аерогарата? Абе, простотия. Оля ми беше много отракано дете, дори в самолета искаше да разгледа, а мене ме беше страх да мръднем. А тя, майко, дай да дръпнем масичката, това да си хапне, онова да си хапне. Отиде в тоалетната да види, да разгледа. В самолета се запознахме също с хора, които работеха също в Коми, Усогорск, една лекарка и един инженер доста ни помогнаха. Добре, че Бойчо ни чакаше на Шереметиево.

Останахме една, две седмици в Москва. Бойчо ни водеше в "Детски мир", по магазините - а там децата не искаха да излизат от магазините. Искоаха всичко да им се купи. Баща им купи доста неща. Там за пръв път видяхме от тези, мехнизирани-те играчки. Имаме хубави спомени от Москва. След това тръгнахме за Усогорск, за Коми, два дни се пътува. За първи път като пристигнахме там видях белите ноци, чувала съм за белите ноци, но всъщност не съм виждала, не съм срещала, не знам какво е това. Там ми се отдаде случай да видя това. Светло е и през нощта си грее слънце, топло, светло, ми това е.

По това време, докато Бойчо беше в Съюза, Оля ми беше в първи клас, имаше много хубав спомен, когато я изтъкват като отличничка в първи клас. Оля ми беше по-рано тръгнала в първи клас, даже ѝ казваха доброволчето на целия клас. И беше отличник в целия клас, едно от най-добрите деца и винаги отличниците ги слагаха на самолети, ракети, некакви картинки имаше, некакви камиони. И до ден днешен си е от най-добрите. Завърши ми с пълен отличен гимназия, завърши ми с пълен отличен Института за медицински сестри в София, учи за медицинска сестра, също с отличен завърши.

Оттам връща се в Самоков и работи - като медицинска сестра 5 години. Като през тези пет години тя се яви на конкурс за най-добра сестра в Републиката. Явява се на такъв конкурс по нервни болести. Тука - на градски, би нашите сестри, на окръжен също ги би, на Републикански мащаб се явява също. Като една от най-добрите и става най-добрата сестра в Републиката. Спечелва конкурса, веднага я правят отличник на Министерството на народното здраве. Дават ѝ тавана за най-високата заплата. Изключително много добре се представя като медицинска сестра. Доволни са от нея целия персонал и д-р Рангелов, който е завеждащ отделение. През тези пет години, през това време, докато беше медицинска сестра, кандидатства медицина. Въпреки, че 5.40 - 5.50 има на конкурсните изпити, с отлична диплома, не можа толкова време да влезе, докато най-сетне се сбъдна мечтата ѝ, приеха я, влезе медицина, започна да учи медицина. Пак една от най-добрите в Медицинска академия, доволна съм много, старателна е много. Сега е 4 курс, много съм доволна. Това, което е, че е много амбициозна, което иска да постигне си го постига винаги.

Малката завърши също гимназия, кара курсовете за козметика. Сега в мо-